

Υπόθεση C-238/24 [Tartisai]ⁱ

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως δυνάμει του άρθρου 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

2 Απριλίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Consiglio di Stato (Ιταλία)

Ημερομηνία της απόφασεως του αιτούντος δικαστηρίου:

2 Απριλίου 2024

Εκκαλών:

NR

Εφεσίβλητοι:

Ministero della Difesa

Comando Generale dell'Arma dei Carabinieri

Comando Generale Carabinieri - Centro Nazionale Amministrativo
- ChietiCentro Amministrativo d'Intendenza Interforze del Contingente
delle Forze Armate Italiane in Afghanistan

Centro Nazionale Amministrativo dell'Arma dei Carabinieri

Αντικείμενο της κύριας δίκης

- 1 Ο εκκαλών ζητεί από το Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας, Ιταλία), δικάζον κατ' έφεση, να μεταρρυθμίσει απόφαση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (περιφερειακού διοικητικού δικαστηρίου του Πεδεμόντιου, Ιταλία) (στο εξής: TAR) με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή του

ⁱ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

κατά απόφασης ανάκτησης, ληφθείσα από τη διοίκηση, ορισμένων επιδομάτων που έλαβε ο εκκαλών στο πλαίσιο αποστολής στο εξωτερικό.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 3, της απόφασης 2010/279/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 18ης Μαΐου 2010.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ποια είναι η ορθή ερμηνεία του άρθρου 7, [παράγραφος] 3, της απόφασης 2010/279/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 18ης Μαΐου 2010, ήτοι επιτρέπει η εν λόγω διάταξη τη σώρευση των επιδομάτων που χορηγούνται από το κράτος μέλος και εκείνων που καταβάλλονται από την EUROPOL ή την απαγορεύει;

2) Σε περίπτωση κατά την οποία η διάταξη αυτή ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπεται η σώρευση των ανωτέρω επιδομάτων, αντίκειται το άρθρο 7, [παράγραφος] 3, της απόφασης 2010/279/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 18ης Μαΐου 2010, σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή που απορρέει από τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, του νόμου 108/2009, κατά το μέρος που προβλέπει ότι «[...] στο προσωπικό που συμμετέχει στις διεθνείς αποστολές κατά τα οριζόμενα στον παρόντα νόμο καταβάλλεται, χωρίς κρατήσεις, για όλη τη διάρκεια της περιόδου, πλέον του μισθού ή του ημερομισθίου και των λοιπών πάγιων και διαρκών επιδομάτων, το επίδομα λόγω αποστολής που προβλέπει το βασιλικό διάταγμα 941 της 3ης Ιουνίου 1926, [...] αφαιρουμένων τυχόν επιδομάτων και συνεισφορών που καταβάλλονται για τον ίδιο λόγο στους ενδιαφερόμενους απευθείας από τους διεθνείς οργανισμούς», καθώς και από τις διατάξεις του άρθρου 1 του βασιλικού διατάγματος 941 της 3ης Ιουνίου 1926, του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο b, και του άρθρου 3 του νόμου 642 της 8ης Ιουλίου 1961, και του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο a, του νόμου 838, της 27ης Δεκεμβρίου 1973, σύμφωνα με τη νομολογιακή ερμηνεία η οποία αποσκοπεί στην απαγόρευση σώρευσης των επιδομάτων;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και νομολογία

Κοινή Δράση 2007/369/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2007, σχετικά με την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Αφγανιστάν (EUPOL AFGHANISTAN).

Απόφαση 2010/279/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 2010, σχετικά με την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Αφγανιστάν (EUPOL AFGHANISTAN), με την οποία παρατάθηκε η αποστολή από τις 31 Μαΐου 2010 έως τις 31 Μαΐου 2013. Το άρθρο 7, παράγραφος 3, συνιστά τη ρύθμιση για την οικονομική διαχείριση του προσωπικού:

Απόδοση στην αγγλική γλώσσα: «Each Member State or EU institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage, and allowances, other than applicable per diems as well as hardship and risk allowances».

Απόδοση στην ιταλική γλώσσα: «Ciascuno Stato membro o istituzione dell'UE sostiene i costi connessi con ogni membro del personale da esso distaccato, incluse le spese di viaggio per e dal luogo di schieramento, gli stipendi, la copertura sanitaria, le indennità, diverse da quelle giornaliere, le indennità di sede disagiata e di rischio applicabili» [Απόδοση στην ελληνική γλώσσα: «Κάθε κράτος μέλος ή θεσμικό όργανο της ΕΕ επιβαρύνεται με τις δαπάνες που συνδέονται με το προσωπικό της αποστολής που έχει αποσπάσει, συμπεριλαμβανομένων των ταξιδιωτικών εξόδων προς και από τον τόπο τοποθέτησης, των μισθών, της ιατροφαρμακευτικής κάλυψης, των επιδομάτων, εκτός των ημερησίων αποζημιώσεων, και των επιδομάτων δυσμενών συνθηκών και κινδύνου»].

Άρθρα 2, 19, 21, 23, 24, 28 και 40 ΣΕΕ.

Άρθρα 263, 275 και 342 ΣΛΕΕ.

Κανονισμός αριθ. 1/1958.

Αποφάσεις του Δικαστηρίου C-296/95, C-437/97, C-161/06, C-511/08, C-455/14 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία.

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου και νομολογία

Βασιλικό διάταγμα 941 της 3ης Ιουνίου 1926, περί ρύθμισης, ιδίως, των επιδομάτων λόγω αποστολής στο εξωτερικό.

Νόμος 642 της 8ης Ιουλίου 1961.

Νόμος 838 της 27ης Δεκεμβρίου 1973, ιδίως άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α.

Πράξη νομοθετικού περιεχομένου 273 της 30ής Δεκεμβρίου 2005, η οποία κυρώθηκε με τον νόμο 51 της 23ης Φεβρουαρίου 2006, ιδίως άρθρο 39-vicies semel, παράγραφος 39, το οποίο ορίζει ότι οι προεκτεθείσες διατάξεις έχουν την έννοια ότι τα προβλεπόμενα σε αυτές χρηματικά ποσά έχουν παρεπόμενο χαρακτήρα και χορηγούνται προς αντιστάθμιση των δυσμενών συνθηκών και των κινδύνων που συνδέονται με την εργασία, της υποχρέωσης επιφυλακής και διαθεσιμότητας σε δυσμενείς χρονικές συνθήκες, καθώς και αντί αμοιβής για υπερωριακή εργασία.

Νόμος 108 της 3ης Αυγούστου 2009, περί παράτασης της ιταλικής συμμετοχής σε διεθνείς αποστολές, ιδίως άρθρο 3, παράγραφος 1, το οποίο ορίζει ότι στο προσωπικό που συμμετέχει στις διεθνείς αποστολές τις οποίες αφορά ο παρών

νόμος καταβάλλεται, χωρίς κρατήσεις, για όλη τη διάρκεια της περιόδου, πλέον του μισθού ή του ημερομισθίου και των λοιπών πάγιων και διαρκών επιδομάτων, το επίδομα λόγω αποστολής που προβλέπει το βασιλικό διάταγμα 941 της 3ης Ιουνίου 1926, αφαιρουμένων τυχόν επιδομάτων και συνεισφορών που καταβάλλονται για τον ίδιο λόγο στους ενδιαφερόμενους απευθείας από τους διεθνείς οργανισμούς.

Νόμος 145 της 21ης Ιουλίου 2016 – Διατάξεις σχετικά με τη συμμετοχή της Ιταλίας στις διεθνείς αποστολές.

Αποφάσεις του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας)

Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας), τμήμα II, αριθ. 140/2022 και αριθ. 139/2022: 1) το επίδομα λόγω αποστολής στο εξωτερικό έχει συνολικό χαρακτήρα, καθώς συνιστά χρηματική αντιστάθμιση έναντι των δυσμενών συνθηκών, των κινδύνων και των δεσμεύσεων που συνδέονται με τη συγκεκριμένη εργασία, και 2) ο νομοθέτης παρενέβη θεσπίζοντας σαφή κανόνα δικαίου (τον νόμο 108 της 3ης Αυγούστου 2009), που προέβλεψε την αφαίρεση των επιδομάτων που καταβάλλονται από τους διεθνείς οργανισμούς, ακριβώς με σκοπό την αποτροπή πλουτισμού του εν λόγω προσωπικού, το οποίο διαφορετικά θα ελάμβανε διπλή αποζημίωση για τις ίδιες δυσμενείς συνθήκες.

Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας), τμήμα IV, αριθ. 6374/2018· τμήμα II, αριθ. 309/2023, αριθ. 4809/2022, αριθ. 4654/2022· τμήμα IV, αριθ. 2407/2020· τμήμα I, αριθ. 482/2022: η ευρεία και συνολική αναφορά στις δυσμενείς συνθήκες και τους κινδύνους που συνδέονται με την εργασία αποκλείει το ενδεχόμενο να θεωρηθεί ότι το επίδομα λόγω αποστολής στο εξωτερικό διαφέρει ως προς το είδος από το επίδομα «per diem, hardship and risk allowance». Επομένως, η χορήγηση του εν λόγω επιδόματος «per diem, hardship and risk allowance», αποκλείει την εκ παραλλήλου χορήγηση επιδόματος λόγω αποστολής στο εξωτερικό.

Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας), τμήμα IV, αριθ. 2407/2020: όλοι οι κανόνες δικαίου κατά το διάστημα από το 2008 έως το 2016 προβλέπουν ότι από το συνολικό ποσό του εν λόγω επιδόματος πρέπει να αφαιρούνται τυχόν επιδόματα ή συνεισφορές που καταβάλλονται για τον ίδιο λόγο στους ενδιαφερόμενους απευθείας από τους διεθνείς οργανισμούς. Η φράση «για τον ίδιο λόγο» υποδηλώνει το αντικειμενικό γεγονός της παροχής εργασίας στο εξωτερικό.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 2 Ο εκκαλόν, ο οποίος υπηρετεί στο Arma dei Carabinieri (Σώμα Καραμπινιέρων, Ιταλία), συμμετείχε τον Ιούνιο του 2011 στη διεθνή αποστολή με την ονομασία «EUROPOL» (Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Αφγανιστάν). Σε εθνικό επίπεδο ελάμβανε «per diem» (ημερήσια) αποζημίωση, η οποία

προβλέπεται στο άρθρο 3 του νόμου 108/2009, ενώ έλαβε επίσης από τον ευρωπαϊκό πυλώνα της αποστολής και τρία είδη «επιδομάτων» που αποκαλούνται, αντιστοίχως, «per diem allowance», «hardship allowance» και «risk allowance». Τον Μάρτιο του 2012, η διοίκηση κίνησε διαδικασία, κατά του εκκαλούντος, για την ανάκτηση του ποσού που είχε εισπραχθεί ως επίδομα λόγω αποστολής βάσει του βασιλικού διατάγματος 941/1926, κατ' εφαρμογήν του νόμου 108/2009 ο οποίος προβλέπει, για τους συμμετέχοντες στις διεθνείς αποστολές, ότι το εν λόγω επίδομα καταβάλλεται αφαιρουμένων τυχόν ποσών που καταβάλλονται για τον ίδιο λόγο απευθείας από τους διεθνείς οργανισμούς.

- 3 Το προς ανάκτηση ποσό προσδιορίστηκε από τη διοίκηση σε 25 131,80 ευρώ με απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2020, η οποία προσβλήθηκε σε πρώτο βαθμό ενώπιον του TAR.
- 4 Ειδικότερα, ο νυν εκκαλών υποστήριξε ότι το έγγραφο EUPOL της 11ης Αυγούστου 2011, το οποίο περιγράφει τους όρους αμοιβής του προσωπικού που απασχολείται στην αποστολή, προέβλεπε ότι κάθε κράτος μέλος θα επιβαρυνόταν με τις δαπάνες του προσωπικού της αποστολής που έχει αποσπάσει, συμπεριλαμβανομένων των ταξιδιωτικών εξόδων, της ιατροφαρμακευτικής κάλυψης σε σχέση με τις δυσμενείς συνθήκες και τους κινδύνους, πλέον των επιδομάτων «per diems as well as hardship and risk allowances» («Each Member State or EU Institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage and allowances, other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances»).
- 5 Ο κανόνας, που απορρέει από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δεσμευτικός και υπερισχύει των ενδεχόμενων εθνικών διατάξεων· κατά τον εκκαλούντα, εξ αυτού προκύπτει η σώρευση των επιδομάτων που καταβάλλονται στο ευρωπαϊκό πλαίσιο και όσων προβλέπονται από την ιταλική νομοθεσία.
- 6 Το TAR απέρριψε την προσφυγή κρίνοντας, όσον αφορά ειδικά το ζήτημα της σώρευσης, ότι η άποψη του νυν εκκαλούντος απορρέει από εσφαλμένη μετάφραση των κανονιστικών πράξεων της αποστολής, ειδικότερα της έκφρασης «other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances», η οποία, κατά τον εκκαλούντα, σημαίνει «πλέον των επιδομάτων per diems as well as hardship and risk allowances» και η οποία, αντιθέτως, κατά το TAR, σημαίνει «εκτός των επιδομάτων per diems as well as hardship and risk allowances».
- 7 Το TAR, εκτιμώντας ότι δεν υπήρχε αντίφαση μεταξύ της εθνικής νομοθεσίας και του νομικού πλαισίου της αποστολής, εφάρμοσε τις εθνικές νομολογιακές αρχές σχετικά με το επίδομα λόγω αποστολής στο εξωτερικό και, κρίνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο απαράδεκτη τη σώρευσή του με τα επιδόματα που προβλέπονται εκ παραλλήλου για τις αποστολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έκανε, αφενός, δεκτή την προσφυγή μόνο όσον αφορά την απαίτηση του νυν εκκαλούντος για έξοδα γευμάτων, την απέρριψε, αφετέρου, κατά τα λοιπά.

- 8 Ο εκκαλών άσκησε έφεση κατά της πρωτόδικης αποφάσεως ενώπιον του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας).
- 9 Πρώτον, επισημαίνει ότι η νομικώς κρίσιμη συμβατική πράξη για τον καθορισμό των επιδομάτων που έπρεπε να χορηγηθούν στο προσωπικό της EUPOL το οποίο είχε αποσπαστεί στο Αφγανιστάν ήταν το έγγραφο που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Ένωση με τίτλο «Annex 1 - European Union Police Mission in Afghanistan (EUPOL Afghanistan) - Advertisement for EU seconded/contracted staff members», επίσημη μετάφραση του οποίου, όσον αφορά τους διοικητικούς όρους του αποσπασμένου προσωπικού, είχε ήδη προσκομιστεί σε πρώτο βαθμό.
- 10 Ο εκκαλών υποστηρίζει ότι η ερμηνεία της αγγλικής φράσης «other than» από το TAR είναι εσφαλμένη, στο μέτρο που η επίσημη μετάφραση την οποία ο ίδιος κατέθεσε υποδεικνύει ότι η έκφραση «other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances» σημαίνει «πλέον των επιδομάτων per diems as well as hardship and risk allowances» και όχι «εκτός των επιδομάτων per diems as well as hardship and risk allowances», όπως έκρινε το TAR.
- 11 Περαιτέρω, ο εκκαλών υποστηρίζει ότι, σε έγγραφο της 11ης Αυγούστου 2011, ο νομικός σύμβουλος του αρχηγού αποστολής της EUPOL-A ανέφερε ότι η διάταξη του δικαίου της Ένωσης σχετικά με τα ισχύοντα επιδόματα για το αποσπασμένο προσωπικό της αποστολής EUPOL-A ήταν το άρθρο 7 της κοινής δράσης 2007/369/ΚΕΠΠΑ, του οποίου το γράμμα επαναλαμβάνεται αυτολεξεί στο άρθρο 7 της απόφασης 2010/279/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, το οποίο δεσμεύει τα κράτη μέλη.
- 12 Η ως άνω διάταξη όρισε ότι τα κράτη μέλη έπρεπε να επιβαρυνθούν με διάφορα είδη δαπανών που συνδέονται με την αποστολή και να καταβάλουν τα επιδόματα που προβλέπει κάθε κράτος για τις αποστολές στο εξωτερικό, πλέον των επιδομάτων που καταβάλλονται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία οργάνωσε την αποστολή EUPOL-Αφγανιστάν.
- 13 Κατά συνέπεια, η Ιταλία, ως κράτος μέλος, ήταν υποχρεωμένη να καταβάλει το επίδομα λόγω αποστολής που προβλέπει το βασιλικό διάταγμα 941/1926, ενώ τα επιδόματα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα καταβάλλονταν αυτοτελώς, εφόσον προβλέπονταν από κοινή δράση.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 14 Αντιθέτως προς ό, τι προκύπτει από το επίσημο κείμενο στην ιταλική γλώσσα, ο εκκαλών, εκκινώντας από την αγγλική γλωσσική απόδοση της απόφασης 2010/279/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 18ης Μαΐου 2010, μεταφράζει το άρθρο 7, παράγραφος 3, ως εξής: «Κάθε κράτος μέλος ή θεσμικό όργανο της ΕΕ επιβαρύνεται με τις δαπάνες που συνδέονται με το προσωπικό της αποστολής που έχει αποσπάσει, συμπεριλαμβανομένων των ταξιδιωτικών εξόδων προς και από τον τόπο τοποθέτησης, των μισθών, της ιατροφαρμακευτικής κάλυψης, των επιδομάτων, πλέον των ημερησίων

αποζημιώσεων, και των επιδομάτων δυσμενών συνθηκών και κινδύνου». Εξ αυτού συνάγει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να καταβάλλουν τα επιδόματά τους επιπλέον εκείνων που καταβάλλονται από τον διεθνή οργανισμό.

- 15 Προς στήριξη της απόψεώς του, ο εκκαλών προσκομίζει το έγγραφο EUPOL της 8ης Νοεμβρίου 2011, στο οποίο ο νομικός σύμβουλος του αρχηγού αποστολής της EUPOL απευθύνεται στην ιταλική στρατιωτική διοίκηση ως εξής: «Each Member State or EU institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage, and allowances, other than applicable per diems as well as hardship and risk allowances. Consequently, the per diems, hardship and risk allowances are mission internal issues and independent from the seconding nations». Η δεύτερη φράση φαίνεται να επιβεβαιώνει τη μετάφραση που προτείνει ο εκκαλών, αλλά εκκινεί από την αγγλική γλωσσική απόδοση της επίμαχης διάταξης, η οποία δεν φαίνεται να είναι απολύτως ευθυγραμμισμένη με την ιταλική, τη γαλλική και την ισπανική απόδοση.
- 16 Το TAR κατέληξε σε αντίθετο συμπέρασμα, καθόσον, εκκινώντας από την ιταλική γλωσσική απόδοση, από την οποία προκύπτει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να καταβάλλουν τα επιδόματα που προβλέπουν οι εθνικές νομοθεσίες, εκτός αυτών που καταβάλλονται από τον διεθνή οργανισμό, έκρινε ότι ορθώς η εθνική νομοθεσία προβλέπει απαγόρευση της σώρευσης με τα ποσά που καταβάλλονται από τον διεθνή οργανισμό.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 17 Τόσο σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο όσο και κατά πάγια νομολογία του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας), η ανάκτηση που διατάχθηκε από τη διοίκηση είναι νόμιμη.
- 18 Ωστόσο, κατά το αιτούν δικαστήριο, υπάρχει αβεβαιότητα ως προς την έννοια που πρέπει να δοθεί στη φράση «other than» στην αγγλική απόδοση του άρθρου 7, παράγραφος 3, της απόφασης 2010/279/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 2010.
- 19 Στη γαλλική απόδοση, η χρησιμοποιούμενη φράση είναι «à l'exclusion des», η οποία αντιστοιχεί πλήρως στην ιταλική απόδοση «diverse da». Το γαλλο-αγγλικό λεξικό Larousse παραθέτει ως αγγλική μετάφραση του «à l'exclusion de» τις φράσεις «apart from, with the exception of». Υπό την έννοια αυτή, η φράση έχει την έννοια ότι αποκλείει όλα όσα έπονται αυτής.
- 20 Αντιθέτως, η αγγλική φράση «other than» έχει πολλές σημασίες, εκ των οποίων τουλάχιστον δύο μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην πρόταση: 1) other than = besides, in addition to (πλέον, επιπλέον)· 2) other than = except, excluding (εκτός/εκτός από, εξαιρουμένου, αποκλείοντας).

- 21 Στην υπό κρίση υπόθεση, ο εκκαλών, αντί να χρησιμοποιήσει τη μη διαφορούμενη ιταλική απόδοση της επίμαχης αποφάσεως, χρησιμοποίησε την αγγλική απόδοση, με βάση αυτή δε προτείνει μια μετάφραση η οποία αναδεικνύει μόνο μία από τις πιθανές σημασίες (πλέον/επιπλέον) της φράσης «other than».
- 22 Επομένως, τίθεται το ζήτημα ποια είναι η ακριβής έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, της επίμαχης αποφάσεως, ήτοι αν σκοπός της ήταν να επιτρέπεται ή όχι η σώρευση των επιδομάτων που χορηγούνται από το κράτος μέλος και εκείνων που καταβάλλονται από την EUPOL. Ενώ η ιταλική απόδοση δεν καταλείπει αμφιβολία ως προς το απαράδεκτο της σώρευσης, η αγγλική απόδοση είναι διαφορούμενη υπ' αυτήν την έννοια, δεδομένου ότι η φράση «other than» προσλαμβάνει διάφορες σημασίες.
- 23 Ο κανονισμός αριθ. 1/1958 κατοχυρώνει την αρχή της πολυγλωσσίας και της ισότητας των επίσημων γλωσσών της Ένωσης. Τούτο στηρίζεται στην επιταγή της ασφάλειας δικαίου, η οποία επιβάλλει να παρέχεται στους ενδιαφερομένους η δυνατότητα να πληροφορούνται επακριβώς την έκταση των υποχρεώσεων που τους επιβάλλουν οι κανονιστικές ρυθμίσεις της Ένωσης, πράγμα που διασφαλίζεται μόνο μέσω της προσήκουσας δημοσιεύσεως της συγκεκριμένης κανονιστικής ρυθμίσεως στην επίσημη γλώσσα του αποδέκτη (απόφαση C-161/06). Οσάκις κανονιστική ρύθμιση έχει την ίδια σημασία σε ορισμένες επίσημες γλώσσες και (λόγω γραμματικού λάθους ή ακόμη και λόγω της αναπόφευκτης ποικιλίας της ορολογίας) έχει διαφορετική έννοια σε μία ή περισσότερες άλλες, δεν υπάρχει επίσημη γλώσσα από τις συγκρινόμενες η οποία να υπερισχύει. Πράγματι, το Δικαστήριο απέκλεισε ρητώς την υπεροχή μιας γλωσσικής αποδόσεως έναντι των άλλων (απόφαση C-296/95).
- 24 Συνεπώς, σε περιπτώσεις αποκλίσεων στην ερμηνεία ενός κειμένου που είναι διαθέσιμο σε πολλές γλώσσες, το γράμμα μιας διάταξης πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα της απόδοσής του σε όλες τις επίσημες γλώσσες. Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, οσάκις μια διάταξη του δικαίου της Ένωσης επιδέχεται πλείονες ερμηνείες, πρέπει να προτιμάται η ερμηνεία η οποία διασφαλίζει την πρακτική της αποτελεσματικότητα και ότι η οικεία διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται με βάση την όλη οικονομία και τον σκοπό της κανονιστικής ρυθμίσεως της οποίας αποτελεί στοιχείο (απόφαση C-437/97).
- 25 Επομένως, είναι αναγκαίο να παρέμβει το Δικαστήριο προκειμένου να διευκρινίσει την ακριβή έννοια της επίμαχης διάταξης.
- 26 Όσον αφορά, τέλος, την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφανθεί επί της υπό κρίση αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει κατ' αρχάς ότι, κατά το άρθρο 24 ΣΕΕ, το Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία όσον αφορά τις διατάξεις περί κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας (στο εξής: ΚΕΠΠΑ), πλην της αρμοδιότητάς του να παρακολουθεί τη συμμόρφωση προς το άρθρο 40 της Συνθήκης αυτής και να ελέγχει τη νομιμότητα ορισμένων αποφάσεων, κατά τα αναφερόμενα από το άρθρο 275, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Κατά το άρθρο 275 ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα όσον

αφορά τις διατάξεις σχετικά με την ΚΕΠΠΑ, ούτε όσον αφορά τις πράξεις που θεσπίζονται βάσει αυτών. Το Δικαστήριο, πάντως, είναι αρμόδιο να ελέγχει την τήρηση του άρθρου 40 ΣΕΕ και να αποφαινεται επί των προσφυγών που ασκούνται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και αφορούν τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων που προβλέπουν περιοριστικά μέτρα κατά φυσικών ή νομικών προσώπων, τις οποίες θεσπίζει το Συμβούλιο βάσει του τίτλου V, κεφάλαιο 2, ΣΕΕ.

- 27 Βάσει των εξαιρέσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 275 ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο καθόρισε το πεδίο της αρμοδιότητάς του σε σχέση με την ΚΕΠΠΑ στην απόφαση C-455/14, κρίνοντας τα εξής: «Εν προκειμένω διαπιστώνεται ότι οι επίδικες αποφάσεις εντάσσονται, βεβαίως, στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ [...]. Το γεγονός, όμως, αυτό δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην τον αποκλεισμό της αρμοδιότητας του δικαστή της Ένωσης [...]. Μολονότι οι αποφάσεις που εκδίδονται από τις αρμόδιες αρχές της αποστολής και αφορούν την κατανομή του ανθρώπινου δυναμικού το οποίο έχει αποσπαστεί στην αποστολή αυτή από τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της Ένωσης για την πραγματοποίηση των δραστηριοτήτων που διεξάγονται στο θέατρο των επιχειρήσεων έχουν μια επιχειρησιακή διάσταση που εμπίπτει στην ΚΕΠΠΑ, αποτελούν εντούτοις, ως εκ της φύσεώς τους, επίσης πράξεις διαχείρισεως του προσωπικού, όπως κάθε παρόμοια πράξη που εκδίδεται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο περιορισμός της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου που προβλέπεται κατά παρέκκλιση στο άρθρο 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, τελευταία περίοδος, ΣΕΕ, και στο άρθρο 275, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αποκλείει την αρμοδιότητα του δικαστή της Ένωσης να ελέγξει τις πράξεις διαχείρισεως του προσωπικού που αφορούν προσωπικό αποσπασμένο από τα κράτη μέλη και οι οποίες σκοπούν στην εξυπηρέτηση των αναγκών της αποστολής αυτής στο θέατρο των επιχειρήσεων, ενώ μάλιστα ο δικαστής της Ένωσης είναι, σε κάθε περίπτωση, αρμόδιος για τον έλεγχο των πράξεων αυτών όταν αφορούν προσωπικό αποσπασμένο από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης [...]. Εν προκειμένω διαπιστώνεται ότι οι επίδικες αποφάσεις [...] αποτελούν πράξεις διαχείρισεως του προσωπικού με αντικείμενο την τοποθέτηση των μελών της αποστολής στο θέατρο των επιχειρήσεων [...]. Επομένως, οι αποφάσεις αυτές, παρότι εκδόθηκαν στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ [...] εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του δικαστή της Ένωσης δυνάμει των γενικών διατάξεων της Συνθήκης ΛΕΕ που αναφέρθηκαν [...]».
- 28 Κατά συνέπεια, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, κατά μείζονα λόγο, δεν μπορεί να παραβλεφθεί η γενική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφαινεται επί της ερμηνείας των πράξεων της Ένωσης που διέπουν τις πτυχές της οικονομικής διαχείρισης του προσωπικού το οποίο είναι τοποθετημένο στις αποστολές.